

Bolesnici s posttraumatskim stresnim poremećajem izazvanim borbenim aktivnostima i ratom 10 godina nakon dijagnoze

Goran Arbanas

Cilj Utvrditi koliko je bolesnika kojima je godine 1996. dijagnosticiran posttraumatski stresni poremećaj (PTSP) koristilo psihijatrijsku pomoć i imalo psihijatrijske simptome 10 godina nakon dijagnoze i odrediti njihove sociodemografske značajke, komorbidne poremećaje, i način liječenja.

Postupci U razdoblju 2007.-2009. pregledali smo kartone bolesnika kojima je godine 1996. dijagnosticiran PTSD i usporedili bolesnike koji su razgovarali sa psihijatrom (n=85) s onima koji nisu (n=158).

Rezultati Od bolesnika kojima je dijagnosticiran PTSP, 36,7% muškaraca i 20% žena razgovaralo je sa psihijatrom u razdoblju 2007.-2009. Bolesnici koji su razgovarali sa psihijatrom nisu se razlikovali po spolu, dobi, broju posjeta psihijatru i broju hospitalizacija 1996., i radnom statusu od onih koji nisu razgovarali sa psihijatrom. Većina bolesnika još je uvijek bolovala od PTSP-a ili promjene ličnosti a 54,8% je imalo neki komorbidni poremećaj (uglavnom depresiju, poremećaje izazvane alkoholom i poremećaje ličnosti). Bolesnici su uglavnom liječeni anksioliticima i antidepresivima.

Zaključak Deset godina nakon traumatskog iskustva, jedna trećina bolesnika s PTSP-om i dalje je primala psihijatrijsku pomoć, bez obzira na njihov spol, dob, i radni status. Polovina tih bolesnika bolovala je od komorbidnih poremećaja a većina ih je liječena anksioliticima i antidepresivima.